

MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA

T/18633. számú

törvényjavaslat

**a Magyar Köztársaság és a Szlovén Köztársaság között a kettős
adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának
megakadályozásáról a jövedelem- és a vagyonadók területén,
Budapesten, 2004. augusztus 26-án aláírt Egyezmény kihirdetéséről**

**Előadó: Dr. Veres János
pénzügyminiszter**

Budapest, 2005. november

2005. évitörvény

a Magyar Köztársaság és a Szlovén Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és a vagyoadók területén, Budapest, 2004. augusztus 26-án aláírt Egyezmény kihirdetéséről

1. §

Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad a Magyar Köztársaság és a Szlovén Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és a vagyoadók területén, Budapest, 2004. augusztus 26-án aláírt Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) kötelező hatályának elismerésére.

2. §

Az Országgyűlés az Egyezményt e törvénnyel kihirdeti.

3. §

Az Egyezmény hiteles szövege a következő:

"Egyezmény a Magyar Köztársaság és a Szlovén Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és a vagyoadók területén

A Magyar Köztársaság és a Szlovén Köztársaság, attól az óhajtól vezérelve, hogy Egyezményt kössenek a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és vagyoadók területén,

az alábbiak szerint állapodtak meg:

1. Cikk
SZEMÉLYI HATÁLY

Az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik vagy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségűek.

2. Cikk
AZ EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ ADÓK

1. Az Egyezmény azokra a jövedelem- és vagyonadókra terjed ki, amelyeket az egyik Szerződő Állam, annak politikai egységei vagy helyi hatóságai vetnek ki, a beszedés módjára való tekintet nélkül.

2. Jövedelem- és vagyonadóknak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem vagy teljes vagyon, illetve a jövedelem- vagy vagyon részei után vetnek ki, beleértve az ingó vagy ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, a vállalkozások által fizetett bérek és fizetések teljes összege utáni adókat, valamint a tőke értéknövekedésének adóját.

3. Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezmény különösen kiterjed:

a) Szlovénia esetében:

- (i) a jogi személyek nyereségadója;
- (ii) a személyi jövedelemadó, beleértve a béreket, a fizetéseket, a mezőgazdasági tevékenységből származó jövedelmet, az üzleti tevékenységből származó jövedelmet, a tőkenyereséget, valamint az ingatlan és ingó vagyonból származó jövedelmet;
- (iii) a vagyonadó

(a továbbiakban: „szlovén adó”);

b) Magyarország esetében:

- (i) a személyi jövedelemadó;
- (ii) a társasági adó;
- (iii) az osztalékadó;
- (iv) a telek adó;
- (v) az építményadó

(a továbbiakban: „magyar adó”).

4. Az Egyezmény kiterjed minden olyan azonos vagy lényegét tekintve hasonló adóra is, amelyet az Egyezmény aláírása után a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett vezetnek be. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott bármely lényeges változásról.

3. Cikk ÁLTALÁNOS MEGHATÁROZÁSOK

1. Az Egyezmény alkalmazásában, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

- a) a „Szlovénia” kifejezés a Szlovén Köztársaságot és földrajzi értelemben használva Szlovénia területét jelenti, beleértve a parti tenger mellett fekvő tengeri területet, a tengerfenéket és a tengerfenék altalaját, amely felett Szlovénia szuverén jogait és joghatóságát gyakorolhatja összhangban a belső jogával és a nemzetközi joggal;
- b) a „Magyarország” kifejezés a Magyar Köztársaságot és földrajzi értelemben használva a Magyar Köztársaság területét jelenti;
- c) az „egyik Szerződő Állam” és a „másik Szerződő Állam” kifejezés Magyarországot vagy Szlovéniát jelenti a szövegösszefüggésnek megfelelően;
- d) a „személy” kifejezés magába foglalja a természetes személyt, a társaságot és bármely más személyi egyesülést;
- e) a „társaság” kifejezés jogi személyt vagy egyéb olyan jogalanyokat jelent, amelyek az adóztatás szempontjából a jogi személyekkel azonos módon kezelendők;
- f) a „vállalkozás” kifejezés bármely üzleti tevékenység végzésére vonatkozik;
- g) az „egyik Szerződő Állam vállalkozása” és „a másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezések az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, illetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által folytatott vállalkozást jelentik;
- h) a „nemzetközi forgalom” kifejezés az egyik Szerződő Állam vállalkozása által üzemeltetett hajó, légi jármű vagy közúti szállító jármű igénybevételel végzett bármilyen szállítást jelent, kivéve, ha a hajót, a légi járművet vagy a közúti szállító járművet kizárólag a másik Szerződő Államban lévő helyek között üzemeltetik;

- i) az „illetékes hatóság” kifejezés a következőt jelenti:
 - (i) Szlovénia esetében a Szlovén Köztársaság Pénzügyminisztériumát vagy meghatalmazott képviselőjét;
 - (ii) Magyarország esetében a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét,
- j) az „állampolgár” kifejezés a következőt jelenti:
 - (i) minden olyan magánszemélyt, aki az egyik Szerződő Állam állampolgárságával rendelkezik,
 - (ii) minden olyan jogi személyt, személyegyesítő társaságot, egyesületet vagy egyéb olyan jogalanyt, amely ezt a jogállását az egyik Szerződő Államban hatályos jogszabályokból nyeri;
- k) az „üzleti tevékenység” kifejezés magába foglalja a szabad foglalkozás vagy más önálló jellegű tevékenység végzését.

2. Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által bármely időpontban történő alkalmazásánál az Egyezményben meghatározás nélkül szereplő kifejezéseknek - amennyiben a szövegösszefüggés mást nem kíván - olyan jelentésük van, mint amit ennek az államnak a jogszabályaiban az adott időpontban jelentenek azokra az adókra vonatkozóan, amelyekre az Egyezmény alkalmazást nyer, ennek az államnak az adójogszabályaiban foglalt meghatározások az irányadók ennek az államnak az egyéb jogszabályaiban foglalt meghatározásokkal szemben.

4. Cikk BELFÖLDI ILLETŐSÉGŰ SZEMÉLY

1. Az Egyezmény alkalmazásában az „egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint lakóhelye, székhelye, üzletvezetési helye, bejegyzési helye vagy bármely más hasonló ismerv alapján adóköteles, beleértve az államot és annak bármely politikai egységét vagy helyi hatóságát. Ez a kifejezés azonban nem foglalja magába azokat a személyeket, akik ebben az államban kizárólag az ebben az államban lévő forrásokból származó jövedelem vagy vagyon alapján adókötelesek.

2. Amennyiben egy magánszemély az 1. bekezdés rendelkezései értelmében mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, helyzetét az alábbiak szerint kell meghatározni:

- a) csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik; amennyiben mindkét államban rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai szorosabbak (a létérdekek központja);
- b) amennyiben nem határozható meg, hogy melyik államban van létérdekeinek a központja, vagy ha egyik államban sem rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben szokásos tartózkodási helye van;
- c) amennyiben mindkét államban van szokásos tartózkodási helye, vagy egyikben sincs, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelynek állampolgára;
- d) amennyiben mindkét Szerződő Állam állampolgára, vagy egyiké sem, a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

3. Amennyiben az 1. bekezdés rendelkezései értelmében valamely nem magánszemély mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben tényleges üzletvezetésének helye van.

5. Cikk TELEPHELY

1. Az Egyezmény alkalmazásában a „telephely” kifejezés olyan állandó üzleti helyet jelent, amelyen keresztül a vállalkozás üzleti tevékenységét egészben vagy részben kifejti.

2. A „telephely” kifejezés magába foglalja különösen:

- a) az üzletvezetés helyét,
- b) a fióktelepet,
- c) az irodát,
- d) a gyártelepet,
- e) a műhelyt, és
- f) a bányát, az olaj- és a földgázkutat, a kőfejtőt és a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más telepet.

3. Az építkezési terület, az építési, szerelési vagy beszerelési munkálatok vagy az azokkal kapcsolatos felügyeleti tevékenység csak akkor képez telephelyet, ha az ilyen terület, munkálat vagy tevékenység tizenkét hónapos időtartamot meghalad.

4. E cikk előző rendelkezéseire tekintet nélkül nem minősül „telephelynek”:

- a) létesítmények használata kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározása, kiállítása vagy leszállítása céljára;
- b) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag raktározás, kiállítás vagy leszállítás céljára;
- c) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag abból a célból, hogy azokat egy másik vállalkozás feldolgozza;
- d) állandó üzleti hely fenntartása, kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak, vagy információkat szerezzenek;
- e) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére bármilyen más előkészítő vagy kisegítő jellegű tevékenységet folytassanak;
- f) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy az a)-e) pontokban említett tevékenységek valamilyen kombinációját végezze, feltéve, hogy az állandó üzleti helynek az ilyen kombinációból származó teljes tevékenysége előkészítő vagy kisegítő jellegű.

5. Tekintet nélkül az 1. és 2. bekezdések rendelkezéseire, ha egy személy - kivéve a független képviselőt, akire a 6. bekezdés rendelkezése alkalmazandó - egy vállalkozás számára tevékenykedik és az egyik Szerződő Államban meghatalmazása van, amellyel ott rendszeresen él, arra, hogy a vállalkozás nevében szerződéseket kössön, úgy ez a vállalkozás telephellyel bírónak tekintendő ebben az államban minden olyan tevékenység tekintetében, amelyet ez a személy a vállalkozás részére kifejt, kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége a 4. bekezdésben említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti helyen keresztül fejtik ki, az említett bekezdés rendelkezései értelmében nem tennék ezt az állandó üzleti helyet telephellyé.

6. Egy vállalkozást nem lehet úgy tekinteni, mintha annak az egyik Szerződő Államban telephelye lenne csupán azért, mert tevékenységét ebben az államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejt ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.

7. Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság olyan társaságot ellenőriz, vagy olyan társaság ellenőrzése alatt áll, amely a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, vagy üzleti tevékenységet fejt ki ebben a másik államban (akár telephely útján, akár más módon), önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. Cikk

INGATLAN VAGYONBÓL SZÁRMAZÓ JÖVEDELEM

1. Az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyontól szerez (beleértve a mezőgazdaságból és az erdőgazdálkodásból származó jövedelmet), megadóztatható ebben a másik államban.

2. Az „ingatlan vagyontól” kifejezésnek olyan jelentése van, amit annak a Szerződő Államnak jogszabályai szerint jelent, amelyekben a szóban forgó vagyont fekszik. Ez a kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyont tartozékának minősülő vagyont, a mezőgazdaságban és az erdőgazdálkodásban használatos állatállományt és a berendezéseket, azokat a jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyerne alkalmazást, az ingatlan vagyont hasznélvezeti jogát, valamint az ásványlelőhelyek, források és más természeti erőforrások kitermelésének vagy kitermelési jogának ellenértékeként járó változó vagy állandó térítésekhez való jogot. Hajók és légi járművek nem tekintendők ingatlan vagyontól.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései ingatlan vagyont közvetlen használatából, bérbeadásából vagy hasznosításának minden más formájából származó jövedelemre is alkalmazandók.

4. Az 1. és 3. bekezdés rendelkezései a vállalkozás ingatlan vagyontól származó jövedelemre is alkalmazandók.

7. Cikk

VÁLLALKOZÁSI NYERESÉG

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben az államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejt ki üzleti tevékenységet, a vállalkozás nyeresége megadóztatható a másik államban, de csak olyan mértékben, amilyen mértékben az ennek a telephelynek tudható be.

2. A 3. bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, akkor mindkét Szerződő Államban azt a nyereséget kell ennek a telephelynek betudni, amelyet akkor érhetne el, ha önálló és elkülönült vállalkozásként azonos vagy hasonló tevékenységet

végezne azonos vagy hasonló feltételek mellett, és teljesen függetlenként tartana fenn üzleti kapcsolatot azzal a vállalkozással, amelynek telephelye.

3. A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók a telephely miatt felmerült költségek, beleértve az így felmerült üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, függetlenül attól, hogy abban az államban merültek-e fel, ahol a telephely található, vagy máshol.

4. Amennyiben az egyik Szerződő Államban a telephelynek betudható nyereséget a vállalkozás teljes nyereségének a különböző részegységek közötti arányos megosztása alapján szokták megállapítani, úgy a 2. bekezdés nem zárja ki, hogy ez a Szerződő Állam a megadóztatandó nyereséget a szokásos arányos megosztás alapján állapítsa meg; az alkalmazott arányos megosztási módszernek azonban olyannak kell lennie, hogy az eredmény összhangban legyen az e cikkben foglalt elvekkel.

5. Nem tudható be nyereség a telephelynek csupán azért, mert a telephely javakat vagy árukat vásárol a vállalkozásnak.

6. Az előző bekezdések alkalmazásában a telephelynek betudható nyereséget évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak elégséges és alapos ok nincs az ellenkezőjére.

7. Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtételt tartalmaz, amelyekkel a jelen Egyezmény más cikkei külön foglalkoznak, úgy azoknak a cikkeknél a rendelkezéseit e cikk rendelkezései nem érintik.

8. Cikk NEMZETKÖZI SZÁLLÍTÁS

1. Az a nyereség, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy hajók, légi jármű vagy közúti szállító járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből szerez, csak ebben az államban adóztatható.

2. E cikk alkalmazásában hajók, légi jármű vagy közúti szállító járművek nemzetközi forgalomban való üzemeltetéséből származó nyereség magába foglalja a hajók, a légi jármű vagy a közúti szállító járművek személyzet nélkül való bérbeadásából származó nyereséget, ha azokat nemzetközi forgalomban használják, amennyiben az ilyen bérbeadásból származó nyereség az

1. bekezdésben említett nyereséggel függ össze.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók azokra a nyereségekre is, amelyek valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételtől származnak.

9. Cikk

KAPCSOLT VÁLLALKOZÁSOK

1. Amennyiben

- a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy
- b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek,

és bármelyik esetben a két vállalkozás egymás közötti kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataiban olyan feltételekben állapodik meg vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, de e feltételek miatt nem ért el, beszámítható ennek a vállalkozásnak a nyereségébe, és megfelelően megadóztatható.

2. Ha az egyik Szerződő Állam ezen állam valamely vállalkozásának a nyereségéhez olyan nyereséget számít hozzá - és adóztat meg ennek megfelelően -, amelyet a másik Szerződő Állam vállalkozásánál megadóztattak ebben a másik államban, és az így hozzászámított nyereség olyan nyereség, amelyet az elsőként említett állam vállalkozása ért volna el, ha a két vállalkozás olyan feltételekben állapodott volna meg, mint amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy ez a másik állam megfelelően kiigazítja az ilyen nyereségre ott kivetett adó összegét. Az ilyen kiigazítás megállapításánál kellően figyelembe kell venni az Egyezmény egyéb rendelkezéseit, és a Szerződő Államok illetékes hatóságai szükség esetén egyeztetnek egymással.

3. A 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók csalás, súlyos gondatlanság vagy szándékos mulasztás esetén.

10. Cikk OSZTALÉK

1. Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizet, megadóztatható ebben a másik államban.

2. Mindazonáltal ez az osztalék abban a Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, ennek a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint is megadóztatható, ha azonban az osztalék haszonhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, az így megállapított adó nem haladhatja meg:

- a) az osztalék bruttó összegének 5%-át, ha a haszonhúzó egy olyan társaság, amely az osztalékot fizető társaság tőkéjében legalább 25%-os közvetlen részesedéssel bír;
- b) az osztalék bruttó összegének 15%-át minden más esetben.

E bekezdés rendelkezései nem érintik a társaság adóztatását azon nyereség után, amelyből az osztalékot fizetik.

A Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik e korlátozások alkalmazási módját.

3. E cikk alkalmazásában az „osztalék” kifejezés részvényekből, alapítói részvényekből vagy más nyereségből való részesedést biztosító jogokból - kivéve a hitelköveteléseket - származó jövedelmet, valamint más társasági jogból származó olyan jövedelmet jelent, melyet annak az államnak az adózási jogszabályai, amelyben a nyereséget felosztó társaság belföldi illetőségű, a részvényekből származó jövedelemmel azonos adóztatási elbánás alá vetnek.

4. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztaléknak egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, és az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. Cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

5. Ha az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, úgy ez a másik állam nem adóztathatja meg a társaság által kifizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik államban belföldi illetőségű személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen a másik államban lévő telephelyhez kapcsolódik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem terhelheti a társaság fel nem osztott nyeresége után kivetett adóval, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészen vagy részben ebben a másik államban keletkező nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk KAMAT

1. A kamat, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy számára fizetnek, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Ugyanakkor ez a kamat abban a Szerződő Államban és annak az Államnak a jogszabályai szerint is adóztatható, amelyben keletkezett, ha azonban a kamat haszonhúzója a másik Szerződő Államban belföldi

illetőségű személy, az így megállapított adó nem haladhatja meg a kamat bruttó összegének 5 százalékát. A Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik e korlátozás alkalmazási módját.

3. Tekintet nélkül a 2. bekezdés rendelkezésére,

- (a) a Szlovén Köztársaságban keletkező kamat, amelyet a Magyar Köztársaság Kormányának vagy valamely politikai egységének vagy helyi hatóságának, a Magyar Nemzeti Banknak, a magyar Eximbank Rt.-nek és a magyar MEHIB Rt.-nek fizetnek, továbbá a magyar Eximbank Rt. és a magyar MEHIB Rt. által nyújtott, garantált vagy biztosított hitelre vagy kölcsönre tekintettel fizetett kamat mentes a szlovén adó alól;
- (b) a Magyar Köztársaságban keletkező kamat, amelyet a Szlovén Köztársaság Kormányának vagy valamely politikai egységének vagy helyi hatóságának, a Szlovén Központi Banknak, a Szlovén Export Társaságnak vagy bármely más, a Szerződő Államok által megállapított hasonló szervezetnek fizetnek, továbbá a Szlovén Export Társaság által nyújtott, garantált vagy biztosított hitelre vagy kölcsönre tekintettel fizetett kamat mentes a magyar adó alól.

4. E cikk alkalmazásában a „kamat” kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár van jelzáloggal biztosítva, akár nem, és akár ad jogot az adós nyereségéből való részesedésre, akár nem, és magában foglalja különösen az állami értékpapírokból származó jövedelmet, a kötvényekből és az adósságlevelekből származó jövedelmet, beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és díjakat. E cikk alkalmazásában a késedelmes fizetés utáni kötelezettségek nem tekintendők kamatnak.

5. Az 1., 2. és 3. bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a kamat keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. Cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

6. A kamat akkor tekintendő az egyik Szerződő Államból származónak, ha a kamatot fizető személy ebben az Államban belföldi illetőséggel rendelkezik. Ha azonban a kamatot fizető személy - akár belföldi illetőségű az egyik Szerződő Államban, akár nem - a Szerződő Államok egyikében olyan telephellyel rendelkezik, amellyel kapcsolatosan a kamatfizetési kötelezettség felmerült, és ezt a kamatot ez a telephely viseli, akkor úgy tekintendő, hogy ez a kamat abból a Szerződő Államból származik, amelyben a telephely található.

7. Ha a kamatot fizető személy és a kamat hasznhúzója közötti, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a kamat összege ahhoz a követeléshez viszonyítva, amely után kifizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető személy és a kamat hasznhúzója ilyen kapcsolatok hiányában megállapodtak volna, e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint adóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek figyelembevételével.

12. Cikk JOGDÍJ

1. A jogdíj, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Ugyanakkor ez a jogdíj abban a Szerződő Államban és annak az Államnak a jogszabályai szerint is adóztatható, amelyben keletkezett, ha azonban a jogdíj hasznhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, az így megállapított adó nem haladhatja meg a jogdíj bruttó összegének 5 százalékát. A Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik e korlátozás alkalmazási módját.

3. E cikk alkalmazásában a „jogdíj” kifejezés minden olyan jellegű kifizetést jelent, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos művek (beleértve a mozgóképeket vagy filmeket, szalagon történő rögzítéseket vagy más rádió- vagy televízió közvetítésre használt tömegtájékoztatási eszközt vagy a sokszorosítás vagy a továbbítás egyéb eszközeit) szerzői jogának, bármilyen szabadalomnak, védjegynek, formatervezésnek vagy mintának, tervnek, titkos formulának vagy eljárásnak használatáért vagy használati jogáért, valamint ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatokra vonatkozó információért ellenértékként kapnak.

4. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a jogdíj egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hasznhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a jogdíj keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a jogdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. Cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

5. A jogdíj akkor tekintendő az egyik Szerződő Államból származónak, ha a jogdíjat fizető személy ebben az Államban belföldi illetőséggel rendelkezik. Ha azonban a jogdíjat fizető személy - akár belföldi illetőségű az egyik Szerződő Államban, akár nem - a Szerződő Államok egyikében olyan telephellyel rendelkezik, amellyel kapcsolatosan a jogdíjfizetési kötelezettség felmerült, és ezeket a jogdíjakat ez a telephely viseli, akkor úgy tekintendő, hogy ezek a jogdíjak abból a Szerződő Államból származnak, amelyben a telephely található.

6. Ha a jogdíjat fizető személy és a jogdíj hasznosítója, vagy kettejük és egy harmadik személy között különleges kapcsolat áll fenn, és emiatt a jogdíj összege azon hasznosításhoz, joghoz vagy információhoz mérten, amiért fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat fizető és a jogdíj hasznosítója ilyen kapcsolatok hiányában megállapodott volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint adóztatható, az Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembe vételével.

13. Cikk ELIDEGENÍTÉSBŐL SZÁRMAZÓ NYERESÉG

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek a 6. Cikkben meghatározott és a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyona elidegenítéséből származó nyeresége megadóztatható ebben a másik államban.

2. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőséggel rendelkező személynek olyan részvények vagy hasonló érdekeltség elidegenítéséből származó nyeresége, amelynek értékét több mint 50%-ban közvetve vagy közvetlenül a másik Szerződő Államban lévő ingatlan adja, megadóztatható ebben a másik Államban.

3. Az olyan ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozásának másik Szerződő Államban lévő telephelye üzleti vagyonának része, beleértve az ilyen telephely (akár a vállalkozással együttesen, akár attól függetlenül történő) elidegenítéséből elért nyereséget, megadóztatható ebben a másik államban.

4. Az egyik Szerződő Állam vállalkozása által nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók, légi jármű vagy közúti szállító járművek, vagy ilyen hajók, légi járművek vagy közúti szállító járművek üzemeltetését szolgáló ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak ebben az államban adóztatható.

5. Az előző bekezdésekben nem említett vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő belföldi illetőségű.

14. Cikk MUNKAVISZONYBÓL SZÁRMAZÓ JÖVEDELEM

1. A 15., 17., 18. és 20. Cikk rendelkezéseinek fenntartásával a fizetés, a bér és más hasonló díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy munkaviszonyra tekintettel kap, csak ebben az államban adóztatható, kivéve, ha a munkát a másik Szerződő Államban végzik.

Amennyiben a munkát ott végzik, úgy az ezért kapott díjazás megadóztatható ebben a másik államban.

2. Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, az a díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban gyakorolt munkaviszonyra tekintettel kap, csak az elsőként említett államban adóztatható, ha:

- a) a kedvezményezett a másik államban nem tartózkodik egyfolytában vagy megszakításokkal összesen 183 napnál hosszabb időszakot az adott adóévben kezdődő vagy végződő bármely tizenkét hónapos időtartamon belül, és
- b) a díjazást olyan munkaadó fizeti, vagy azt olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem belföldi illetőségű a másik államban, és
- c) a díjazást nem a munkaadónak a másik államban lévő telephelye viseli.

3. Tekintet nélkül e cikk előző rendelkezéseire, az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy által nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajón, légi jármű fedélzetén vagy közúti szállító járművön végzett munkáért kapott díjazás megadóztatható abban a Szerződő Államban, ahol a munkaadó belföldi illetőségű.

15. Cikk IGAZGATÓK TISZTELETDÍJA

Az igazgatói tiszteletdíj és más hasonló kifizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság igazgatótanácsának vagy bármilyen hasonló szervének tagjaként kap, megadóztatható ebben a másik államban.

16. Cikk MŰVÉSZEK ÉS SPORTOLÓK

1. Tekintet nélkül a 7. és a 14. Cikk rendelkezéseire, az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy előadóművészként mint színpadi, film-, rádió- vagy televíziós művész, vagy zeneművészként vagy sportolóként élvez a másik Szerződő Államban ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből, megadóztatható ebben a másik államban.

2. Amennyiben egy előadóművész vagy egy sportoló által ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből származó jövedelem nem az előadóművésznél vagy sportolónál magánál, hanem egy másik személynél jelentkezik, úgy ez a jövedelem, tekintet nélkül a 7. és a 14.

Cikkek rendelkezéseire, megadóztatható abban a Szerződő Államban, amelyben az előadóművész vagy a sportoló a tevékenységét kifejti.

3. Tekintet nélkül e cikk 1. és 2. bekezdésének rendelkezéseire, az e cikkben említett jövedelem mentes az adó alól abban a Szerződő Államban, amelyikben a művész vagy a sportoló tevékenységét kifejti, feltéve, hogy ezt a tevékenységet jelentős részben a Szerződő Államoknak vagy politikai egységeiknek vagy helyi hatóságaiknak közalapjaiból támogatják vagy a tevékenységet a Szerződő Államok közötti kulturális egyezmény vagy megállapodás alapján végzik. Ebben az esetben a jövedelem csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyikben a művésznak vagy a sportolónak illetősége van.

17. Cikk NYUGDÍJAK

1. A 18. Cikk 2. bekezdésének fenntartásával a nyugdíj és más hasonló térítés, amely az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek korábbi foglalkoztatottságára való tekintettel fizetnek, csak ebben az államban adóztatható.

2. Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, a nyugdíj és más hasonló térítés, amely az egyik Szerződő Állam kötelező nyugdíjrendszere keretében a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek korábbi foglalkoztatottságára való tekintettel fizetnek, csak az elsőként említett államban adóztatható.

18. Cikk KÖZSZOLGÁLAT

1. a) A fizetés, bér és más nem nyugdíj jellegű díjazás, amelyeket az

egyik Szerződő Állam, vagy politikai egysége vagy helyi hatósága fizet magánszemélynek az ezen Államnak vagy egységének vagy hatóságának teljesített szolgálatért, csak ebben az Államban adóztatható.

b) Ez a fizetés, bér és más hasonló díjazás azonban csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a szolgálatot ebben a másik Államban teljesítették, és a magánszemély ebben az Államban olyan belföldi illetőségű személy, aki:

(i) ennek az Államnak az állampolgára; vagy

(ii) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából vált ebben az Államban belföldi illetőségű személlyé.

2. a) Minden olyan nyugdíj, amely az egyik Szerződő Állam, vagy

politikai egysége, vagy helyi hatósága által vagy az általuk létesített alapokból kerül kifizetésre egy magánszemély részére az ezen Államnak, vagy egységnek, vagy hatóságnak teljesített szolgálatért, csak ebben az Államban adóztatható.

- b) Ez a nyugdíj azonban csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a magánszemély ebben a másik Államban belföldi illetőségű és ennek a másik Államnak az állampolgára.

3. Az egyik Szerződő Állam vagy politikai egysége vagy helyi hatósága által folytatott üzleti tevékenységgel kapcsolatosan teljesített szolgálatért fizetett fizetésre, bérre és más hasonló díjazásra és nyugdíjra a 14, 15., 16. és 17. Cikk rendelkezései alkalmazandók.

19. Cikk TANULÓK

1. Azok a kifizetések, amelyeket olyan tanulók, ipari és kereskedelmi tanulók vagy gyakornokok kapnak ellátásukra, tanulmányi vagy képzési célokra, akik közvetlenül az egyik Szerződő Államba való utazás előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségűek voltak, vagy jelenleg is azok, és akik az elsőként említett államban kizárólag tanulmányi vagy képzési célból tartózkodnak, nem adóztathatók ebben az államban, amennyiben az ilyen kifizetések ezen az államon kívüli forrásból származnak.

2. Az olyan támogatás, ösztöndíj vagy munkaviszonyból származó jövedelem tekintetében, amely nem tartozik az 1. bekezdés hatálya alá, a tanulók és gyakornokok az ilyen képzés vagy gyakorlat alatt jogosultak ugyanarra a mentességre, könnyítésre vagy adócsökkentésre, amelyet az abban az államban illetőséggel bíró személyek élveznek, ahová utaznak.

20. Cikk TANÁROK ÉS KUTATÓK

1. Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy, aki a másik Szerződő Államban található és a másik Szerződő Állam kormánya által elismert egyetem, főiskola, iskola vagy más hasonló intézmény vagy más kutatóintézet meghívására ideiglenesen ebben a másik Államban tartózkodik kizárólag az oktatási intézményben való tanítás és/vagy kutatás céljából, az ebbe a másik Államba való első megérkezésétől számított, két évet meg nem haladó időszakig ebben a Szerződő Államban az ilyen oktatásért vagy kutatásért kapott díjazás tekintetében mentes az adó alól.

2. Az 1. bekezdés alapján nem kell mentességet adni az olyan díjazásra, amelyet a tanár vagy az oktató kutatás folytatásáért kap, ha a kutatást nem

közérdekből, hanem egy meghatározott személy vagy személyek egyéni haszna érdekében végzik.

21. Cikk EGYÉB JÖVEDELEM

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy jövedelmének az Egyezmény előző cikkeiben nem tárgyalt részei, bárhol is keletkeznek, csak ebben az államban adóztathatók.
2. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók a 6. Cikk 2. bekezdésében meghatározott ingatlanból származó jövedelmen kívüli jövedelmekre, ha az ilyen jövedelmeknek az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, és a jog vagy a vagyon, amelyre tekintettel a jövedelmet fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ilyen esetben a 7. Cikk rendelkezései nyerne alkalmazást.

22. Cikk VAGYON

1. A 6. Cikkben említett olyan ingatlan vagyon, amely az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy tulajdonát képezi és a másik Szerződő Államban fekszik, megadóztatható ebben a másik államban.
2. Az ingó vagyon, amely egy olyan telephely üzleti vagyonának részét képezi, amellyel az egyik Szerződő Állam vállalkozása a másik Szerződő Államban rendelkezik, megadóztatható ebben a másik államban.
3. A nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajókból, légi járműből és közúti szállító járművekből álló vagyon, és az ilyen hajók, légi jármű és közúti szállító járművek üzemeltetésére szolgáló ingó vagyon csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyikben a vállalkozás belföldi illetőségű.
4. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy minden más vagyonrésze csak ebben az államban adóztatható.

23. Cikk A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSE

1. Szlovéniában a kettős adóztatást a következő módon kell elkerülni:

Amennyiben a Szlovéniában belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez, vagy olyan vagyona van, amely ezen Egyezmény rendelkezései szerint megadóztatható Magyarországon, Szlovénia lehetővé teszi:

- a) az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik a Magyarországon megfizetett jövedelemadóval,
- b) az ilyen belföldi illetőségű személy vagyonát terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik a Magyarországon megfizetett vagyonadóval.

Az így levont összeg azonban egyik esetben sem haladhatja meg a levonás előtt számított jövedelem- vagy vagyonadónak azt a részét, amely az esettől függően a Magyarországon adózható jövedelemre, vagy vagyona esik.

2. Magyarországon a kettős adóztatást a következő módon kell elkerülni:

- a) Amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez, vagy olyan vagyona van, amely ezen Egyezmény rendelkezései szerint megadóztatható Szlovéniában, Magyarország a b) pontban és a 3. bekezdésben foglalt rendelkezések fenntartásával mentesíti az ilyen jövedelmet vagy vagyont az adó alól.
- b) Amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelemtételt élvez, amelyek a 10., 11. és 12. Cikk rendelkezései szerint megadóztathatók Szlovéniában, Magyarország lehetővé teszi az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik a Szlovéniában megfizetett adóval. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított adónak azt a részét, amely a Szlovéniából származó ilyen jövedelemtételre esik.

3. Amennyiben ezen Egyezmény bármely rendelkezése szerint valamely, az egyik Szerződő Államban belföldi illetékeségű személy által élvezett jövedelem, vagy a tulajdonát képező vagyon mentesül az adó alól az adott államban, ez az állam mindazonáltal ennek a belföldi illetékeségű személynek a többi jövedelme vagy vagyona utáni adó kiszámításánál figyelembe veheti a mentesített jövedelmet vagy vagyont.

24. Cikk EGYENLŐ ELBÁNÁS

1. Az egyik Szerződő Állam állampolgárai nem vethetők a másik Szerződő Államban olyan adóztatás, vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint az az adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség, amelynek e másik állam állampolgárai azonos körülmények között - különös tekintettel a belföldi illetékeségre - alá vannak vagy alá lehetnek vetve. Ez a rendelkezés, tekintet nélkül az 1. Cikk rendelkezéseire, azokra a személyekre is alkalmazandó, akik nem belföldi illetékesűek az egyik vagy mindkét Szerződő Államban.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelyét ebben a másik államban nem lehet kedvezőtlenebbül adóztatni, mint ennek a másik államnak azonos tevékenységet folytató vállalkozásait. Ez a rendelkezés nem értelmezendő akként, mintha az egyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személyeknek olyan, a családi állapot vagy családi kötelezettségek alapján járó személyi kedvezményeket, mentességeket és levonásokat nyújtson az adózásban, amelyekben a saját területén belföldi illetőségű személyeket részesíti.

3. Az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetett kamat, jogdíj és más kifizetés az ilyen vállalkozás adóztatható nyereségének megállapítására ugyanolyan feltételek mellett levonható, mintha azokat az először említett államban belföldi illetőségű személy részére fizették volna, kivéve, ha a 9. Cikk 1. bekezdésének, a 11. Cikk 7. bekezdésének vagy a 12. Cikk 6. bekezdésének rendelkezései alkalmazandók. Hasonlóképpen az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személlyel szemben fennálló tartozásai ugyanolyan feltételek mellett levonhatók az ilyen vállalkozás adóköteles vagyonának megállapítására, mintha ezek a tartozások az elsőként említett államban belföldi illetőségű személlyel szemben álltak volna fenn.

4. Az egyik Szerződő Állam olyan vállalkozásai, amelyeknek tőkéje teljesen vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, nem vethetők az elsőként említett államban olyan adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terhesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettségek, amelyeknek az elsőként említett állam más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

5. E cikk rendelkezései, tekintet nélkül a 2. Cikk rendelkezéseire, bármilyen fajtájú és megnevezésű adóra alkalmazandók.

25. Cikk EGYEZTETŐ ELJÁRÁS

1. Ha egy személy véleménye szerint az egyik vagy mindkét Szerződő Állam intézkedései rá nézve olyan adóztatáshoz vezetnek vagy fognak vezetni, amely nem felel meg az Egyezmény rendelkezéseinek, úgy ezeknek az államoknak a belső jogszabályai által biztosított jogorvoslati lehetőségektől függetlenül, ügyét előterjesztheti annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelyben belföldi illetőségű, vagy ha ügye a 24. Cikk 1. bekezdése alá tartozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelynek állampolgára. Az ügyet arra az intézkedésre vonatkozó első értesítést követő három éven belül kell előterjeszteni, amely az Egyezmény rendelkezéseinek meg nem felelő adóztatáshoz vezetett.

2. Az illetékes hatóság, amennyiben a kifogást megalapozottnak találja, és önmaga nem képes kielégítő megoldást találni, törekedni fog arra, hogy az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával együtt kölcsönös egyetértéssel rendezze úgy, hogy elkerüljék az olyan adóztatást, amely nem áll összhangban az Egyezményvel. Az így létrejött megállapodást a Szerződő Államok belső jogszabályaiban előírt határidőktől függetlenül végre kell hajtani.

3. A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy az Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos nehézségeket és kétségeket kölcsönös egyetértéssel megoldják. Közös tanácskozásokat tarthatnak annak érdekében, hogy olyan esetekben is elkerüljék a kettős adóztatást, amelyekről az Egyezmény nem rendelkezik.

4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai közvetlenül érintkezhetnek egymással az előző bekezdések értelmében létrehozandó egyetértés elérése céljából.

26. Cikk INFORMÁCIÓCSERE

1. A Szerződő Államok illetékes hatóságai tájékoztatni fogják egymást az Egyezmény vagy a Szerződő Államok belső jogszabályai rendelkezéseinek végrehajtásához szükséges információkról az Egyezmény hatálya alá tartozó adókra vonatkozóan, amennyiben az ezek alapján való adóztatás nem ellentétes az Egyezményvel. A kölcsönös tájékoztatást az 1. Cikk nem korlátozza. A Szerződő Államnak az így kapott tájékoztatást ugyanúgy titokként kell kezelnie, mint az ennek az államnak a saját belső jogszabályai alapján megszerzett információkat és csak olyan személyek vagy hatóságok (beleértve a bíróságokat és a közigazgatási szerveket) részére szabad felfednie, amelyek az Egyezmény hatálya alá tartozó adók megállapításával vagy beszedésével, azok tekintetében az érvényesítéssel vagy a büntetőjoggal vagy az azokkal kapcsolatos jogorvoslat elbírálásával foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok a tájékoztatást csak ilyen célokra használhatják fel. Nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban a tájékoztatást nyilvánosságra hozhatják.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, mintha valamelyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy:

- a) az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályaitól vagy államigazgatási gyakorlatától eltérő államigazgatási intézkedést hozzon;
- b) olyan tájékoztatást nyújtson, amely az egyik vagy másik Szerződő Állam jogszabályai szerint, vagy az államigazgatás szokásos rendjében nem szerezhető be;

- c) olyan tájékoztatást nyújtson amely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot vagy szakmai eljárást tárna fel, vagy amelynek felfedése sértené a közrendet.

27. Cikk

DIPLOMÁCIAI ÉS KONZULI KÉPVISELETEK TAGJAI

Az Egyezmény semmilyen módon nem érinti a diplomáciai vagy konzuli képviseltek tagjait a nemzetközi jog általános szabályai szerint, vagy külön egyezmények rendelkezései alapján megillető adózási kiváltságokat.

28. Cikk

HATÁLYBALÉPÉS

1. A Szerződő Államok írásban, diplomáciai csatornákon keresztül értesítik egymást arról, hogy az Egyezmény hatályba lépéséhez belső jogszabályaik szerint szükséges eljárásnak eleget tettek. Az Egyezmény az értesítések közül a későbbinek a vételekor lép hatályba.

2. Az Egyezmény alkalmazandó:

- a) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény hatályba lépésének évét követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően keletkezett jövedelemre;
- b) az egyéb jövedelemadók és a vagyoadók tekintetében az olyan adókra, amelyek az Egyezmény hatályba lépésének évét követő első naptári év január 1-jén vagy azután kezdődő bármely adózási időszakra vethetők ki.

3. A Jugoszláv Szocialista Szövetségi Köztársaság és a Magyar Népköztársaság között a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem- és vagyoadók területén az 1985. október 17-én, Budapesten aláírt egyezmény rendelkezései nem alkalmazandók tovább azon magyar vagy szlovén adók tekintetében, amelyekre a jelen egyezmény alkalmazandóvá válik a 2. bekezdés rendelkezései szerint.

29. Cikk

FELMONDÁS

Az Egyezmény mindaddig hatályban marad, ameddig az egyik Szerződő Állam fel nem mondja. Az Egyezményt annak hatályba lépésétől számított öt év után bármelyik Szerződő Állam felmondhatja úgy, hogy bármely naptári év végét legalább hat hónappal megelőzően a felmondásról diplomáciai úton írásbeli értesítést küld. Ebben az esetben az Egyezmény hatályát veszti:

- a) a forrásnál levont adók tekintetében a felmondásról szóló értesítés adásának évét követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően keletkezett jövedelemre;
- b) az egyéb jövedelemadók és vagyonadók tekintetében a felmondásról szóló értesítés adásának évét követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően kezdődő bármely adózási időszakra kivethető adókra vonatkozóan.

Ennek hitelül az arra kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak az Egyezményt aláírták.

Készült két példányban Budapesten, 2004. augusztus 26. napján magyar, szlovén és angol nyelven, mindegyik szöveg egyaránt hiteles. Eltérő értelmezés esetén az angol nyelvű szöveg irányadó.

a Magyar Köztársaság nevében a Szlovén Köztársaság nevében"

4. §

(1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) E törvény 2-3. §-a az Egyezmény 28. Cikkének 1. bekezdése szerinti időpontban lép hatályba.

(3) E törvény 2-3. §-ának rendelkezéseit

a) a forrásnál levont adók tekintetében a (2) bekezdés szerinti időpontot követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően keletkezett jövedelemre kell alkalmazni,

b) az egyéb jövedelemadók és a vagyonadók tekintetében az olyan adókra kell alkalmazni, amelyek a (2) bekezdés szerinti időpontot követő első naptári év január 1-jén vagy azután kezdődő bármely adózási időszakra vethetők ki.

(4) Az Egyezmény, illetve e törvény 2-3. §-a hatályba lépésének naptári napját a külügyminiszter annak ismertté válását követően a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett egyedi határozatával állapítja meg.

(5) A Magyar Népköztársaság és a Jugoszláv Szocialista Szövetségi Köztársaság között a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem- és a vagyonadók területén Budapesten, 1985. október 17. napján aláírt egyezmény kihirdetéséről szóló 1988. évi 6. törvényerejű rendelet a Magyar Köztársaság és a Szlovén Köztársaság viszonylatában e törvénynek – a (3) bekezdés szerint meghatározott – alkalmazása kezdetének napján hatályát veszti.

(6) E törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről a pénzügyminiszter gondoskodik.

INDOKOLÁS

A Magyar Köztársaság és a Szlovén Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és a vagyonadók területén, Budapesten 2004. augusztus 26-án aláírt Egyezmény tartalma törvényhozási tárgyat érint, ezért kihirdetésére csak törvényben kerülhet sor.

A kétoldalú gazdasági kapcsolatok fejlődését nagymértékben elősegíti a jogilag megfelelően szabályozott gazdasági környezet. A kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmények fő célja, hogy az adóztatás szabályozásával, kiszámíthatóvá tételével támogassák mindkét állam befektetőit.

Az egyezmény hatálya a jövedelem- és a vagyonadókra terjed ki. Jelentősége, hogy alkalmazásával kizárja a magánszemélyek, illetve a vállalkozások jövedelmének és vagyonának kettős adóztatását oly módon, hogy meghatározza, hogy az egyes jövedelemfajták tekintetében melyik szerződő államnak milyen körben van adóztatási joga.

Az egyezmény garanciális szabályként rögzíti az egyenlő elbánás elvének alkalmazását, továbbá lehetővé teszi mindkét szerződő állam számára a kölcsönös egyeztető eljárás kezdeményezését a másik államnál, amennyiben úgy látja, hogy annak adóztatása nem felel meg az egyezmény rendelkezéseinek. Az egyezmény lehetőséget nyújt az illetékes hatóságok számára a végrehajtáshoz szükséges információcserére is.

Az Egyezmény hatályba lépéséhez a szerződő feleknek a belső jogszabályaik szerint szükséges eljárásnak eleget kell tenniük, ez a magyar szabályozás szerint a szerződés kötelező hatályának elismerését jelenti.

Az új egyezmény alkalmazásával egyidejűleg az 1988. évi 6. törvényerejű rendelettel kihirdetett magyar-jugoszláv kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény Szlovénia viszonylatában is hatályát veszti.